Súd:	Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka:	37Ek/1027/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6121289464
Dátum vydania rozhodnutia:	18. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Katarína Šablová
ECLI:	ECLI:SK:OSBB:2025:6121289464.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/X, XXX XX E., právne zast.: JUDr. Alena Arbetová, advokátka, so sídlom AK Námestie sv. Martina 3A, 908 51 Holíč, IČO 42 158 818, proti povinnému: F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX/XX, XXX XX H. o vymoženie 300,46 eur vedenom súdnym exekútorom JUDr. Ivan Lutter, Exekútorský úrad Bratislava so sídlom Longobardská 1301/27, 851 10 Bratislava, pod sp. zn. 296EX 315/21, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37Ek/1027/2021 zo dňa 02.06.2025, takto

r o z h o d o l :

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37Ek/1027/2021 zo dňa 02.06.2025 z a m i e t a .

II. Oprávnenému nárok na náhradu trov sťažnostného konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 06.04.2021 domáhal od povinného vymoženia 300,46 eur na základe exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Malacky, sp. zn. 5C/75/2010 zo dňa 21.05.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 14Co/46/2014 zo dňa 19.12.2014. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že ide o opätovný návrh na vykonanie exekúcie podaný po zastavení starej exekúcie, keďže exekúcia vo veci hore uvedených účastníkov vedená súdnym exekútorom JUDr. Tomáš Peltzner, Exekútorský úrad Bratislava pod sp. zn. EX 400/2015 a Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 24Er/3173/2015 bola zastavená podľa zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“).

2. Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie podaným na poštovú prepravu dňa 21.03.2024 a doručeným súdnemu exekútorovi dňa 22.03.2024 domáhal zastavenia exekúcie. Povinný vo svojom podaní uviedol, že keďže sa raz na základe Uznesení ruší súdny proces, tak sa ruší všetko čo sa tohto procesu týka, tak isto aj exekúcie, keďže Najvyšší súd niečo zistil ako je zaujatosť sudcu. Keďže je to stále ten istý súd a jedná sa o tú istú vec (pozemok), kde bolo už od začiatku jasné, že pani B. I. je zaujatá a po jej odchode zo súdu Malacky na Krajský súd v Bratislave bolo jasné, že bude pod väčšou kontrolou, paľbou zamietaní jeho odvolaní alebo dovolaní tohto súdneho sporu. Následne vec prevzal pán B. J. čo povinného už donútilo podať sťažnosť na Kanceláriu súdnej rady na týchto dvoch sudcov. Povinný ďalej uviedol, že právny zástupca povinného v dobe podania návrhu na obnovu konania zomrel. Keďže v tej dobe povinný nemal právneho zástupcu, tak to využil B. J. a okamžite zrušil obnovu konania vo veci sp. zn. 5C/75/2010. Povinný si myslí, že právny zástupca oprávneného pracoval u jeho právneho zástupcu, ktorý skutočnosť tohto dotknutého pozemku spracovával a dobre vedel o čo ide už od roku 1968. Tento proces právny zástupca oprávneného rozvetvil aj s pánom sudcom JUDr. Rudinským na ďalšie dve konania: 5C/335/08 a 5C/178/2014 a medzi tým konanie sp. zn. 5C/75/2010 - obnova konania (trovy) a exekúcia vypadla z hry a ostala bokom. Stále ten istý proces len s viacerými značkami: 4C/355/99 -

pozemok, v tej dobe ohodnotený na 7500,- Sk, 5C/75/2010 - obnova konania zamietnutá, 5C/335/08 - žaloba na akýsi nájom, o ktorom nikto nevie (za pozemok) 1.132.070,- Sk, 5C/178/2014 - odstránenie stavby - nebolo zaplatené za akýsi nájom, tak prišlo nové zlo súdnym príkazom na odstránenie stavby. Povinný nakoniec uviedol, že je to len jeden súdny proces (o pozemok) a jedno uznesenie kde sa akosi na niektoré značky zabudlo (prehliadlo).

3. Uznesením sp. zn. 37Ek/1027/2021 zo dňa 02.06.2025 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol s tým, že oprávnený má nárok na náhradu trov exekučného konania voči povinnému vo výške 38,63 eur. Predmetné uznesenie súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodnil tým, že návrh na zastavenie exekúcie zo strany povinného bol podaný po uplynutí zákonnej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. V tejto súvislosti vyšší súdny úradník poukázal na skutočnosť, že zákonodarca zdôrazňujúc účel exekučného konania, ktorým nie je primárne riešiť spor medzi oprávneným a povinným, ale v ktorom sa má vymôcť judikovaný nárok priznaný exekučným titulom, v súvislosti s koncentráciou konania v rámci rozhodovania o návrhu, príp. viacerých návrhoch na zastavenie exekúcie stanovil, že pokiaľ povinný podá návrh v lehote 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, jeho povinnosťou je poukázať na všetky skutočnosti a predložiť, resp. označiť všetky dôkazy na podporu svojich tvrdení, ktoré sú mu známe a ktoré nastali ku dňu podania návrhu. Ak je návrh podaný po tom, čo uplynie vyššie uvedená lehota 15 dní, možno v návrhu uvádzať len tie skutočnosti, ktoré nastali až po uplynutí tejto zákonnej lehoty, a to bez ohľadu na to, či ide o návrh na zastavenie exekúcie podaný ako prvý alebo druhý v poradí. Následne sa koncentrácia konania za situácie, ak je podaný druhý, resp. ďalšie návrhy na zastavenie exekúcie prejavuje tak, že v neskoršie podanom návrhu možno uplatniť iba tie skutočnosti, ktoré nastali odo dňa podania predchádzajúceho návrhu. Z obsahu podania povinného však vyplýva, že povinným namietané skutočnosti, ktoré by podľa jeho názoru mali odôvodňovať zastavenie exekúcie, nastali ešte pred začatím exekučného konania, a preto tieto mal namietať v zákonom stanovenej lehote 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Podanie návrhu na zastavenie exekúcie je totiž založené na procesnej zodpovednosti účastníka konania na strane povinného a preto nemožno v oneskorene podanom návrhu namietať ako dôvod zastavenia exekúcie to, čo nastalo pred začatím exekučného konania, resp. pred uplynutím lehoty 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Exekučný súd ďalej uviedol, že návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného, prostredníctvom ktorého je mu daná možnosť domáhať sa zastavenia exekúcie z dôvodov, ktoré Exekučný poriadok vymenúva taxatívnym spôsobom. Súd v súvislosti s podaným návrhom z úradnej povinnosti skúma v prvom rade to, či návrh bol podaný oprávnenou osobou a či bol podaný v zákonom stanovenej lehote na jeho podanie, pričom nedostatok niektorej z uvedených zákonných predpokladov je dôvodom na zamietnutie návrhu bez toho, aby sa súd zaoberal vecnými dôvodmi podaného návrhu. Nakoľko neboli naplnené predpoklady podľa vyššie citovaného ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, teda návrh na zastavenie exekúcie bol podaný oneskorene, pričom zákonnú lehotu na podanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je možné podľa ust. § 201 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku odpustiť, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s ust. § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ako oneskorene podaný zamietol bez toho, aby sa zaoberal jeho obsahom.

4. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v zákonnom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že zákony sú nespravodlivé a hlavne robené proti pracujúcim ľudom. Keď je nejaký sudca zaujatý (skorumpovaný) a dokonca je mu to dokázané, tak by mala byť len jedna pravda – súd sa má skončiť v prospech obžalovaného. Obžalovanému sa má vrátiť všetko, ako aj náhrada škôd, ktorého počas procesu utrpel. Právnemu zástupcovi teda advokátovi, ktorý tiež proti obžalovanému pracoval s takýmto sudcom by mal byť tiež vymeraný trest. Lenže u nás určite takáto spravodlivosť neexistuje, inak by musel štát zo svojej pokladnice z peňazí pracujúcich platiť obžalovaného.

5. Predmetnú sťažnosť povinného súd z dôvodu procesnej ekonómie (nenavyšovania trov konania) na vyjadrenie nezasielal, nakoľko v predmetnej sťažnosti povinný neuvádzal žiadne nové skutočnosti, ani argumenty, pričom stanovisko oprávneného je súdu známe z jeho vyjadrenia sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamieta sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP, preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 249 CSP) dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

13. V prvom rade súd poukazuje na skutočnosť, že sťažnostné konanie je v zásade jediným opravným konaním v exekučnom konaní, nie je akýmsi predĺžením konania o určitom procesnom podaní účastníka. V opravnom konaní má dotknutá strana vytýkať vady konania i rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka (§ 239 CSP v spojení s § 243 CSP). Inými slovami povedané sťažnosť proti rozhodnutiu o návrhu na zastavenie exekúcie nie je duplicitným návrhom na zastavenie exekúcie s tou zmenou, že o nej rozhoduje sudca, ale je opravným prostriedkom, v ktorom sťažovateľ namieta vady rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, resp. vady konania, ktoré mu predchádzalo, t. j. skutkový a právny rámec vymedzený v návrhu na zastavenie exekúcie je rámcom i pre sťažnostné konanie. V danom prípade povinný v sťažnosti nevytýka vady konania a rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. V podanej sťažnosti povinný vyjadril osobnú nespokojnosť s rozhodnutiami súdov týkajúcich sa jeho osoby a poukázal na nespravodlivosť súdneho systému, t.j. podľa názoru súdu nespravodlivosť súdneho systému.

14. Napriek vyššie uvedenému súd konštatuje, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom vyššieho súdneho úradníka v napadnutom uznesení, pokiaľ ide o koncentračnú zásadu a v plnom rozsahu na vyjadrenie vyššieho súdneho úradníka odkazuje.

15. Naviac súd udáva, že exekučným titulom v predmetnej právnej veci je uznesenie Okresného súdu Malacky sp. zn. 5C/75/2010 zo dňa 21.05.2013 vydané sudcom JUDr. Miroslavom Rudinským v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co/46/2014 zo dňa 19.12.2014, ktorými rozhodnutiami bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému spolu sumu 300,46 eur z titulu trov konania (vrátane trov odvolacieho konania) potom, čo bol návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Malacky sp. zn. 4C/355/199 zamietnutý.

16. Uvedené rozhodnutie Krajského súdu v predmetnej právnej veci podľa vedomostí súdu zrušené nebolo (uvedenú skutočnosť ani povinný nijakým spôsobom nepreukázal), pričom z vyjadrenia oprávneného je zrejmé, že medzi účastníkmi konania prebieha ešte jedno súdne konanie (čo potvrdil aj sám povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie), ktorým oprávnený požaduje odstránenie stavby povinného na pozemku oprávneného. V danej veci Okresný súd Malacky aj Krajský súd Bratislava rozhodol v prospech oprávneného. Na základe dovolania povinného NS SR zrušil rozhodnutie Krajského súdu Bratislava a z dôvodu, že v danej veci rozhodoval na Krajskom súde sudkyňa, ktorá v minulosti rozhodovala v súdnom spore o pozemkoch, ktoré si ešte v roku 2004 nárokoval povinný voči oprávnenému na Okresnom súde Malacky. V predmetnom konaní v prvom stupni rozhodoval zákonný sudca JUDr. Miroslav Rudinský.

17. Exekučné konanie v predmetnej právnej veci je tak naďalej vedené na základe vykonateľného exekučného titulu.

18. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd postupom podľa § 250 ods. 1 CSP sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietol.

19. Pokiaľ ide o trovy tohto sťažnostného konania, súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ust. 255 CSP a ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinného zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by súd priznal oprávnenému ako úspešnej strane. Nakoľko však z exekučného spisu vyplýva, že oprávnenému žiadne trovy v súvislosti s konaním o sťažnosti povinného nevznikli (predmetná sťažnosť povinného oprávnenému na vyjadrenie zaslaná nebola), súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodol tak, že oprávnenému náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).
Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).